

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121011911
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2121011911.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci odsúdeného N. H., nar. XX.XX.XXXX, o návrhu odsúdeného o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 04.10.2021, sp. zn. 8PP/172/2021-39, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 03.03.2022 takto

rozhodol:

I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie zrušuje.
II. Podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona sa žiadosť odsúdeného: N. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/XX, K., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov, o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený:
- trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 31.03.2016, sp. zn. 2T/40/2016, v spojení s uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 22.08.2019, sp. zn. 2T/40/2016,
- trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 21.02.2019, sp. zn. 0T/49/2019, v spojení s uznesením Okresného súdu Galanta zo dňa 13.06.2019, sp. zn. 0T/49/2019, zamietla.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 415 ods. 1 Trestného poriadku tak, že zamietol žiadosť odsúdeného: N. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/XX, K., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov, o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený:
- trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 31.03.2016, sp. zn. 2T/40/2016, v spojení s uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 22.08.2019, sp. zn. 2T/40/2016,
- trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 21.02.2019, sp. zn. 0T/49/2019, v spojení s uznesením Okresného súdu Galanta zo dňa 13.06.2019, sp. zn. 0T/49/2019,
- trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec zo dňa 25.02.2016, sp. zn. 3T/17/2016, v spojení s uznesením Okresného súdu Lučenec zo dňa 29.03.2018, sp. zn. 3T/17/2016,
- trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 30.01.2019, sp. zn. 0T/27/2019.
2. Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.
3. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.
Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie, rozhodne vo veci sám.
4. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

5. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

6. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutí citovaných v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Návrh odsúdeného bol zamietnutý z dôvodu, že hoci odsúdený spĺňa formálnu podmienku, nespĺňa materiálne podmienky na podmiennečné prepustenie.

7. Pri prvej materiálnej podmienke - preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením svojich povinností, prvostupňový súd poukázal na hodnotenie riaditeľa ÚVTOS, podľa ktorého sa u odsúdeného vyskytli nedostatky v dodržiavaní ústavného poriadku a časového rozvrhu dňa, pretože nemal u seba preukaz odsúdeného, spal v nepovolenom čase na neustlanom lôžku a porušil zákaz tetovať sa. Odsúdený počas doterajšieho viac ako 2 ročného výkonu trestu získal len jednu disciplinárnu odmenu, čo je na uvedené obdobie málo. Tieto skutočnosti podľa názoru súdu prvého stupňa nesvedčia o polepšení sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody

8. Pri posudzovaní druhej materiálnej podmienky - dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po prepustení na slobodu, súd prvého stupňa poukázal na trestnú minulosť odsúdeného a jeho 10 záznamov v registri trestov, z čoho vyplýva, že odsúdený má opakovane sklony k páchaniu trestnej činnosti a ani predchádzajúce odsúdenia nepôsobili na odsúdeného dostatočne výchovne a preventívne tak, aby odsúdeného prevychovali a odradili od páchania ďalšej trestnej činnosti. Odsúdenému už bola daná šanca ukázať, že je schopný viesť riadny život, napríklad formou podmiennečných odsúdení, ktorú odsúdený nevyužil, pretože aj po uplynutí skúšobnej doby sa neskôr trestnej činnosť opäť dopustil.

9. Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, sťažnostný súd považuje napadnutý výrok za vecne správny. Rovnako ako prvostupňový súd, aj sťažnostný súd je názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmiennečné prepustenie. Sťažnostný súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a len dodáva nasledovné.

10. Pri rozhodovaní o splnení prvej materiálnej podmienky, t. j. preukázanie polepšenia správaním vo výkone trestu a plnením svojich povinností, ide o to rozlíšiť, kedy správanie odsúdeného a plnenie jeho povinností vo výkone trestu odňatia slobody sú prejavom len vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie ústavu na výkon trestu a kedy ide o známky skutočných zmien osobnosti odsúdeného odôvodňujúce nádej, že i v budúcnosti povedie riadny život.

11. Vzhľadom na hodnotenie odsúdeného nie je možné jeho správanie v rámci výkonu trestu odňatia slobody posúdiť ako nasvedčujúce polepšeniu. Správanie odsúdeného nebolo vždy na požadovanej úrovni a bola mu uložená iba jedna disciplinárna odmena. Sťažnostný súd má z uvedeného za to, že správanie odsúdeného vo výkone trestu je skôr výrazom prispôsobenia sa samotnému režimu výkonu trestu a nie prejavom jeho vyššej aktivity plnenia si svojich povinností a polepšenia sa.

12. Plnenie si základných povinností vo výkone trestu je nevyhnutnou podmienkou ako samotnej adaptácie, tak aj celého priebehu výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený následne môže svojou vlastnou aktivitou, ktorú možno objektivizovať najmä cez disciplinárne odmeny preukázať polepšenie a snahu po náprave. U odsúdeného takáto snaha nie je badateľná. Nemožno teda urobiť záver, že odsúdený plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie, a preto na naplnenie účelu trestu v zmysle Trestného zákona bude potrebné na odsúdeného pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu. Súd nevzhladal progres v správaní odsúdeného.

13. Sťažnostný súd zdôrazňuje že pri vyhodnení druhej materiálnej podmienky, t. j. predpoklad vedenia riadneho života po prepustení z výkonu trestu, je potrebné posúdiť všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti ako aj resocializačnú prognózu odsúdeného.

14. Sťažnostný súd, rovnako ako prvostupňový súd taktiež poukazuje na trestnú minulosť odsúdeného, ktorý bol 10 krát súdne trestaný, pričom mu bola daná možnosť preukázať polepšenie a nápravu aj prostredníctvom inštitútu podmiennečného odsúdenia, avšak túto možnosť odsúdený nevyužil a opätovne sa dopustil trestnej činnosti, za ktorú bol aj odsúdený. Uvedené svedčí o tom, že si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadané ponaučenie, ktoré by ho primälo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal trestnej činnosti a aby viedol riadny život. V tomto kontexte nemožno opomenúť, že odsúdený vykonal prvý nepodmiennečný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov dňa 20.07.2018, pričom aj po výkone tohto trestu odňatia slobody v trestnej činnosti pokračoval, keď bol Okresným súdom Galanta odsúdený v konaniach vedených pod sp. zn. 0T/27/2019 a 0T/49/2019. V jeho prípade teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti. Niet prečo sa rozumne domnievať, že podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody splní svoj zákonom sledovaný

účel. Trestná minulosť odsúdeného vyvoláva zreteľnú obavu z recidívy jeho protiprávneho správania sa v prípade jeho podmieneného prepustenia.

15. Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života teda ani podľa názoru sťažnostného súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania t. j. že bude žiť v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti. Je možné preto konštatovať, že výchovné pôsobenie a pozitívne pôsobenie je možné iba počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody.

16. Sťažnostný súd zdôrazňuje, že podmienené prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť riziko recidívy, pričom takou okolnosťou je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného. Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby bol odsúdený automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania.

17. Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon.

18. Sťažnostný súd na záver uvádza, že k postupu podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, teda k zrušeniu napadnutého uznesenia a novému rozhodnutiu pristúpil výlučne z formálneho dôvodu. V čase vydania rozhodnutia prvostupňového a sťažnostného súdu odsúdený od 07.03.2021 vykonával trest odňatia slobody uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 21.02.2019, sp. zn. 0T/49/2019, v spojení s uznesením Okresného súdu Galanta zo dňa 13.06.2019, sp. zn. 0T/49/2019, ktorého koniec pripadá na deň 06.05.2022, pričom následne má začať vykonávať trest uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 31.03.2016, sp. zn. 2T/40/2016, v spojení s uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 22.08.2019, sp. zn. 2T/40/2016 do dňa 06.11.2023. Prvostupňový súd však v napadnutom uznesení, v jeho výrokovej časti, uviedol aj tie tresty odňatia slobody, ktoré mal odsúdený ku dňu rozhodovania už vykonané.

19. Vzhľadom teda na to, že v čase keď súd prvého stupňa zamietol žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody už odsúdený úplne vykonal trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec zo dňa 25.02.2016, sp. zn. 3T/17/2016, v spojení s uznesením Okresného súdu Lučenec zo dňa 29.03.2018, sp. zn. 3T/17/2016 (od 07.03.2020 do 07.03.2021) a trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 30.01.2019, sp. zn. 0T/27/2019 (od 10.03.2019 do 07.03.2020), nebolo tieto potrebné uvádzať vo výrokovej časti. Preto sťažnostný súd postupom podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku výrokom I. zrušil napadnuté uznesenie a výrokom II. rozhodol o žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie s uvedením iba tých trestov, ktoré odsúdený aktuálne vykonáva a ktoré má ešte vykonať v budúcnosti.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.